

ת"פ 59917/06/17 - מדינת ישראל נגד ד ט

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 59917-06-17 מדינת ישראל נ' ט
תיק חיצוני: 479700/2015

בפני מאשימה
כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מדינת ישראל
נגד
נאשם
ד ט באמצעות עו"ד דוד מועלם (ס. ציבורית)

החלטה

לפני בקשת המאשימה למתן צו אשפוז לתקופה המרבית בעקבות זיכוי הנאשם מביצוע העבירות המיוחסות לו והפסקת ההליכים נגדו בתיק זה.

רקע

1. בתאריך 26.6.17 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיפים 407(א) ו- 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 4.11.15 סמוך לשעה 02:51, פרץ הנאשם ביחד עם שני אחרים שזהותם לא ידועה למאשימה, לחנות אופניים חשמליות ברח' הנשיא ויצמן 78 בחדרה, בכוונה לגנוב אופניים. אחד משני האחרים השליך אבן לכיוון חלון החנות וניפץ אותו, בעוד הנאשם עמד ותצפת מבחוץ. הנזק שנגרם לחנות כתוצאה מארוע זה הסתכם ב-936 ₪.
3. לנוכח העובדה שבמועד בו הוגש נגדו כתב האישום בתיק זה היה הנאשם מאושפז בבית החולים "שער מנשה" בעקבות צו אשפוז שהוצא נגדו במסגרת תיק נוסף מאוחר יותר (ת"פ (חדרה) 38548-12-16 ב-11.12.16), הופנה הנאשם על ידי - בהסכמת הצדדים - לבדיקה פסיכיאטרית נוספת לשם בחינת שאלת אחריותו למעשים המיוחסים לו בתיק זה וכשירותו לעמוד לדין גם כן.
4. בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה לבית המשפט ביום 7.12.17 נקבע כי חרף היותו כשיר לעמוד לדין נכון לאותו מועד, אזי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, דהיינו נכון ליום 4.11.15 היה הנאשם

שרוי במשבר נפשי עם פגיעה בבוחן המציאות והשיפוט, פעל מתוך מניעים חולניים ולכן לא היה אחראי למעשיו.

5. לאחר בחינתה את חוות הדעת, הודיעה המאשימה כי היא חולקת על ממצאיה ומשכך בקשה היא כי אורה על זימונה הפסיכיאטרית שבדקה את הנאשם לחקירה בבית המשפט. עוד בקשה המאשימה לדעת האם הנאשם כופר ביסודות העובדתיים של העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, אם לאו.

6. בתגובתו לבקשת המאשימה הבהיר ב"כ הנאשם כי עוד בשלב חקירתו במשטרה הודה הנאשם בביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום ואף שיחזר אותם באופן שאפשר למאשימה להגיש נגדו את כתב האישום על פי הודאתו. עם זאת טען ב"כ הנאשם כי מדובר במקרה המצדיק את ביטול כתב האישום מחמת שיהוי בהגשתו.

7. לאחר שנדרשתי לנימוקי בקשת ב"כ הנאשם כאמור, לעמדת המאשימה ולפסיקה הרלבנטית עליה הסתמך הלה בבקשתו, החלטתי לדחותה שכן לטעמי לא מדובר היה במקרה נדיר או בלתי סביר של שיהוי.

8. בהמשך, הפנתה ב"כ המאשימה מספר שאלות הבהרה לפסיכיאטרית ולאחר שזו השיבה עליהן, הודיעה כי היא מסכימה להפסקת ההליכים ולזיכוי הנאשם מביצוע העבירות המיוחסות לו בתיק זה ועותרת למתן צו אשפוז לתקופה המרבית.

9. ב"כ הנאשם מתנגד לבקשה וטוען כי לנוכח העובדה שהנאשם מאושפז מכח צו האשפוז הקודם שהוצא נגדו כאמור, אזי אין להוציא כנגדו צו אשפוז נוסף בתיק זה גם כן.

נימוקי הבקשה

10. בעתירתה כי אורה על אשפוז הנאשם לתקופה המרבית העומדת בתיק זה על 5 שנים (העונש הקבוע לצד העבירה של פריצה לבניין שאינו דירה לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין), טוענת המאשימה כי זוהי הוראת החוק וכך גם נקבע בפסיקה.

11. בהתייחסותה לטענות ב"כ הנאשם, הסבירה ב"כ המאשימה כי כתב האישום בתיק זה הוגש בנפרד

מכתב האישום הנוסף שהוגש נגדו בתיק האחר שבמסגרתו הוצא צו האשפוז כאמור, שכן מדובר באירועים ובעבירות שונים. בהקשר זה הוסיפה ב"כ המאשימה וטענה כי לו היה הנאשם מבקש לצרף את שני התיקים יחדיו, כי אז - כך יש להניח - היה הדבר נעשה.

עמדת ב"כ הנאשם

12. ב"כ הנאשם חזר על הטענות שהועלו מטעמו בבקשתו לביטול כתב האישום בשעתה, ציין כי מדובר בכתב אישום שהוגש כנגד הנאשם כשנה ו-8 חודשים לאחר ביצוע העבירות ואף לאחר הוצאת צו אשפוז קודם נגדו בתיק הנוסף המאוחר יותר וטען כי בנסיבות אלה לא יהא זה הוגן להורות על אשפוזו לתקופה מרבית שתימנה מעתה, ובכלל.

13. לתמיכת עמדתו הפנה ב"כ הנאשם להחלטת כב' השופט ע' קוטון בת"פ (חיפה) 37491-03-13 **שכטר נ' מדינת ישראל**, בו נמנע בית המשפט מהוצאת צו אשפוז בעטיו של אותו תיק, שכן הנאשמת היתה מאושפזת באותה עת מכח צו אשפוז שניתן בתיק אחר וגם לאחר ששוכנע כי לא יהא באי הוצאת הצו כאמור כדי לסכן את שלום הציבור.

דין והכרעה

14. לאחר שנדרשתי לנימוקי הבקשה ולעמדת ב"כ המשיב, דעתי היא כי דין הבקשה להתקבל, אך באופן שתקופת האשפוז המרבית אותה אטיל על הנאשם בתיק זה תרוצה החל ממועד אשפוזו בתיק הנוסף האחר ובחופף אליה.

ואלה הם נימוקי:

א. בע"פ (מחוזי חיפה) 6375-06-10 **מדינת ישראל נ' פלוני**, נדרש בית המשפט לנושא "כפל צווי אשפוז" וקבע כדלקמן:

"משהוחלט על הפסקת ההליך הפלילי מחמת מחלתו של הנאשם

בלא שההגנה בקשה לברר את אשמתו, יש לנקוט בצעד המתחייב

מכך: הוצאת צו אשפוז, או צו לטיפול מרפאתי כפוי, אם שוכנע

בית המשפט שבכך לא יסוכן שלומו של הציבור. מכך ניתן לסטות

רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ביותר...

כל מקרה בו חולה נפש מואשם בעבירה וההליך נגדו מופסק מחמת

מחלתו, עומד בפני עצמו לצורך השאלה אם יש להוציא, בעת הפסקתו,

את הצו... אין כל מניעה כי אשפוזו של החולה יהא נסמך, בתקופה

מסוימת, על כמה צווי אשפוז. כל אחד מהם יבוא לסימומו בבוא העת

על פי הנתונים המתחייבים מן הפרשה שבגינה הוצא, ובכך אין למנוע

את המשך האשפוז, בגין המקרה האחר המצדיק זאת.

גם הצורך במעקב שוטף, לאורך שנים, על ידי הועדה הפסיכיאטרית

לגבי החולה, מצבו והמשך האשפוז ותנאיו, כל אלה מצדיקים כי

הפרשות השונות לגבי החולה שההליך הפלילי בקשר אליהן הופסק,

יסתיימו בצווי אשפוז. לכל צו כזה יש חשיבות לגבי החלטת הועדה

הצריכה לקבוע מהו העונש המרבי שהיה צפוי לחולה שנגדו הוצא

הצו, לו היה מורשע בדין...".

ב. צו האשפוז שהוצא כנגד הנאשם בתיק הקודם הנוסף - ת"פ 38548-12-16 הנ"ל, ניתן ע"י כב' השופט גינות ביום 31.1.17, למשך 4 שנים. מאז, חל שיפור מה במצבו הנפשי של הנאשם המוגדר כעת "מאוזן ויציב" אם כי עדיין ניכרים סימני ליקוי בתפקודו, הוא מביע תובנה פורמלית למחלתו, לצורך בטיפול ולאירועים שקדמו לאשפוזו ונכון לעת הזו עדיין זקוק למסגרת של שיקום ואשפוז בבית החולים (ר' **תשובות הפסיכיאטרית מיום 30.4.18 לשאלות ההבהרה של ב"כ המאשימה**).

ג. העבירות שבגינן הוצאצו האשפוז שבגינן נתון הנאשם במסגרת של אשפוז כעת, בוצעו ביום 11.12.16, דהיינו יותר משנה לאחר שהוא ביצע את העבירות מושא כתב האישום בתיק שלפני.

ד. כתב האישום בתיק זה הוגש לבית המשפט רק ביום 26.6.17, כשבחלק מהתקופה שחלפה מאז בוצעו העבירות ועד אז התהלך הנאשם חופשי, ביצע את העבירות שיוחסו לו בתיק הנוסף המאוחר יותר ולאחר מכן אושפז.

ה. מפני כל האמור לעיל ולאור הוראת החוק (סעיף 15 (ד1)(2) לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991 לאחר תיקונו מיום 28.6.16 (תיקון מס' 9), הקובעת כי: "תקופת האשפוז או הטיפול המרבית תהיה תקופת המאסר המרבית;...", סברתי כי נכון אעשה אם אורה על אשפוזו של הנאשם לתקופה המרבית, דהיינו ל- 5 שנים שתימנינה החל ממועד אשפוזו בתיק האחר (31.1.17) ובחופף לתקופת הצו שהוצא כנגדו שם, דהיינו למשך 5 שנים בסה"כ.

15. הנני מורה אם כן על הפסקת ההליכים בתיק זה לפי סעיף 170 לחסד"פ ועל אשפוזו של הנאשם למשך התקופה המרבית, דהיינו 5 שנים (תקופת המאסר הארוכה ביותר מבין תקופות המאסר הקבועות בחוק לעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

צו האשפוז ניתן בהתאם להוראות ס' 15 (א) לחוק טיפול בחולי נפש.

תקופת אשפוז זו תחפוף את תקופת האשפוז הקודמת שהוטלה על הנאשם במסגרת צו האשפוז הקודם שהוצא נגדו בת"פ (חדרה) 38548-12-16, באופן שמניין 5 השנים יחל ביום תחילת צו האשפוז הקודם, דהיינו ביום 31.1.17.

16. לסיום אזכיר כי השאלה האם הנאשם ימשיך להיות מאושפז תחת הצווים שניתנו בעניינו, אם לאו, תוכרע ממילא על ידי הועדה הפסיכיאטרית ובהתאם לשיקולים המנויים בסעיף 28(2)(ב) לחוק טיפול בחולי נפש והם - מצבו הנפשי, מידת מסוכנותו, סיכויי שיקומו, נסיבות העבירות שבגינן ניתן הצו, משך הזמן שחלף מאז האשפוז ועוד.

הועדה הפסיכיאטרית תזמן את נציגי המאשימה והסניגוריה הציבורית לדיוניה.

לצורך כך ימונה סניגור ציבורי שייצג את הנאשם בדיונים אלה.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים, לסניגוריה הציבורית ולועדה הפסיכיאטרית.

זכות להגשת ערעור בתוך 45 ימים מהיום לביהמ"ש המחוזי.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשע"ח, 26 מאי 2018, בהעדר הצדדים